

Teatrul Giulești în turneu la Cluj-Napoca

Un du-te-vino feroviar cu actori : de la repetiție direct la gară • Toată lumea cere cite două bilete • Geo Costiniu intervine prompt • Gelu Nițu improvizează la pian • Cu asemenea aplauze parcă te lasă și durerile de cap • Minunat public, minunați actori.

Viața unui turneu teatral începe cu mult înainte de prima reprezentație, cu mult înainte de înfățișarea, fastă sau nu, cu necunoscutul public al orașului ce-și oferă ospitalitatea, cu generozitate și-n același timp cu aviditatea dorinței de cunoaștere și confruntare. Din această perspectivă, microstagionea clujeană a Teatrului Giulești nu poate fi limitată la spectacolele jucate acolo, pe scena Naționalului. Elenei Deleanu, de ani și ani directoare și principală animatoare a lăcașului de cultură din vecinătatea Grantului, nu-i este deloc greu să justifice alegerea : o tradițională colaborare cu Naționalul clujean ; condițiile tehnice desăvârșite ale sălii și, în special, ale scenei-gază ; existența unui public cald, receptiv, bun cunoscător de teatru.

Înțelegem că actorii Giuleștiului sînt de-ai casei la Cluj și că organizatorii s-au străduit ca totul să meargă „ceas”. Firește, inevitabile, micile incidente se strecoară : Mihail Stan a suferit de curînd o luxație a claviculei — totuși va face deplasarea (bandajat ? gipsat ?) ; Corneliu Dumitraș, bolnav, va fi înlocuit cu Nuni Anestin.

Trei spectacole (**Iarna cînd au murit cangurii. Regina balului și Să nu-ți faci prăvălie cu scară**), premiate la diferite gale teatrale, se anunță a domina serile culturale ale orașului de pe Someș în perioada 19—21 martie. Prezența autorilor naționali în repertoriul stagiunii se dovedește majoritară.

Trei echipe actoricești vor juca în cele trei spectacole ; logic, deplasarea comportă un înțreit volum de decoruri și recuzită. Încet, încet — iată — substra-

turele proiectatului periplu clujean se limpezesc. Însoțite de conducătorul turneului (Nicolae Munteanu, director adjunct), de mașiniști și cabinieri, cele necesare au luat drumul Ardealului cu autocarul, într-o veritabilă alianță a elementelor secundare și-n același timp vitale oricărui personaj, oricărei puneri în scenă. Pe de altă parte, actorii se vor îmbarca într-un continuu „du-te-vino” feroviar, pentru a putea juca și la sediul bucureștean. Distribuțiile celor trei piese vor rămîne, pe rînd, la Cluj, pentru cite o singură seară, în care, de-a lungul a două reprezentații, vor da viață unor creații dramatice.

Majoritatea actorilor sînt deja în tren. Tren de noapte ; vagon de dormit. Mihail Stan apare printre ultimii, însoțit de soție și de cei doi copii. Tratată superficial, luxația îi pune mari probleme. Va juca așa, înfășurat în bandaje. Actorul-fiu, Ioan Valentin Stan (interpret în **Iarna cînd au murit cangurii**), simpatic, dezinvolt, e răsfățatul tuturor. Se cum-pără sucuri, se trambalează bagaje, se aprind țigări... Sabin Făgărășanu perorează despre condiția actorului zilelor noastre. În miezul subiectului — apropiata premieră cu **Regele Lear**. Consideră piesa „suprema realizare” a dramaturgiei. Oferă și-un citat din Bergman. Coborînd din sfera teoreticului la concretul punerii în scenă, amintește că mare parte dintre cei prezenți vin direct de la repetiție. La rîndul lor, Agatha Nicolau și Ileana Cernat au avut spec-

tacol chiar în această seară: cea dintii, **Amadeus**, cea de-a doua, **Anonimul venețian**. Oboseală, Geo Costiniu umblă din cușetă în cușetă în căutare de pături. Agatha Nicolau se simte rău — febră, frisoane, dureri de cap...

La Cluj ne întimpină o dimineață umedă și friguroasă. Așteptat de-un prieten medic, Mihail Stan pleacă la spitalul județean. Surprinzător, autobuzul teatrului nu întârzie decît zece minute. Felicitări! La hotel, nu sînt probleme. Se bea ceai. Agatha Nicolau se declară „prietena penicilinei V”; frisoanele s-au mai domolit. La agenție, toată lumea cere bilete în același fel: „două pentru azi, două pentru mîine, două pentru poimîine...” Deci lume, lume...! Vine Teatrul Giulești!

Iarna cînd au murit cangurii, în două reprezentații consecutive. Curios lucru, brațul imobilizat și durerea nu-l opresc pe Mihail Stan să evolueze foarte convingător, după cum febra și migrena nu sting verva Agathei Nicolau, dezvăluind-o publicului într-o formă excepțională (rasa actorilor pursînge răzbate în orice condiții). Pană de curent de circa 20 de minute. Sala Naționalului clujean e pierdută în întuneric. Pe scenă, vocea lui Geo Costiniu intervine cu naturalețe: „Dana, ce-ai făcut, dragă, cu fierul de călcat? Ai ars toate siguranțele din casă!” Sala îl răsplătește din plin cu aplauze și hohote de rîs. Ioan Valentin Stan, fericit că i s-a dăruit o praștie, o introduce în contextul rolului. În pauză, niște prieteni ai tatălui îl felicită. Replica lui îi lasă cu gura căscată pe cei din jur: „Ce fac eu e artă, nu profanare!” Ambele reprezentații se bucură de-un binemeritat succes. Superba sală a Naționalului vucîște de ovații asemeni unei cascade. Cortina se lasă, dar publicul îi cheamă din nou și din nou pe actori. Florile însoțesc această emoționantă răsplată adusă celor de pe scenă. Pe culoarul din fața cabinelor, două doamne cer permisiunea s-o vadă pe Ileana Cernat: „Vrem să vedem dacă și-n realitate e tot atît de frumoasă”.

Duminică 20 martie: **Regina balului**. Este spectacolul cel mai proaspăt dintre cele trei prezențe giuleștene la Cluj. Distins cu trei premii la Gala Spectacolelor de Teatru pentru Tineret — Satu Mare, 1987, vine, deci, în fața publicului însoțit de-o frumoasă carte de vizită. Dintre cei care au jucat aseară, pe afiș figurează azi doar Ana Trofin. O nouă echipă actricească, altă atmosferă. Constantin Cojocaru e inima grupului. Ca de obicei, poante automobilistice curg din toate direcțiile spre „bietul” șofer Soare. Gelu Nițu declară: „Sînt mai emoționat ca la premieră”. În cabină, Constantin Cojocaru descoperă bucuros o

sticlută cu benzină (pentru demachiere, evident) și își umple bricheta: „Dac-ar ști ăștia ce fac cu benzina lor...” La pianul din hol se improvizează un ritm de jazz (se pare, tot Gelu Nițu). „Băieții” îl acompaniază la uși, la mese, la geamuri... Își intră în mîină, Nuni Anestina, abia a doua oară în rolul lui Nicu Stoica, repetă nuanțe de text, Concomitent, ascultă la căștile casetofonului său de buzunar. Întrebat ce, răspunde senin: Armstrong. Pe scenă, însă, pare a fi de-o viață în distribuție. Mircea Crețu, atîta vreme cît nu e în rol, nu face decît să-și păstreze cu orice preț buna dispoziție. Cîntă, rîde, spune bancuri, își îngroașă și-și subțiază vocea... Musafiră în cabina acțiunilor, Olga Bucătaru (va juca abia mîine) se întoarce amuzată: „Duceți-vă s-o vedeți pe Jeanine, ca să nu leșinați în scenă!” (e vorba despre senzaționala minijupă a Jeaninei Stavarache) Valeria Sitaru, liniștită, sobră, nu tulbură cu nimic atmosfera culiselor. Reușită teatrală deosebită, Jocol ei își găsește tempo-ul scenic de la prima apariție, continuînd într-o manieră impecabilă pînă la final.

Ultima seară. Este, fără discuție, seara-vedetă: **Să nu-ți faci prăvălie cu scară** de Eugen Barbu, cu Olga Tudorache și Sebastian Papaiani, Olga Tudorache nu se abate de la binecunoscutul ei aer grav și sever. Dimpotrivă, Sebastian Papaiani este în continuă vervă. Gesticulează, rîde, glumește. Hohotele de rîs, aplauzele însoțesc fiecare scenă, fiecare tablou. Radu Panamarenco mărturisește: „E o plăcere să joci cu o asemenea sală”. Ion Pavlescu, și el cam bolnav, se arată reconfortat de întîlnirea cu minunatul public clujean: „Cu asemenea aplauze parcă te lasă și durerile de cap”. Spectatorilor, Jeanine Stavarache și Valeria Sitaru li se par deja prezențe familiare. Agatha Nicolau reușește din nou, ca și-n prima zi a turneului, să învingă handicapul virozei. Jocol ei nu lasă să se bănuiască nimic.

Olga Tudorache, Valeria Sitaru și Mircea Constantinescu sînt așteptați în București, în chiar dimineața următoare. Se grăbește deci ritmul, se evită pauzele lungi. Finalul celei de-a doua reprezentații îi găsește pe actorii îmbrăcați de drum, dar asta nu răpește din succesul serii. Ce să-i faci, trenul nu așteaptă!

Turneul s-a încheiat cu bine. Actorii, minunații actori, care știu să domine pe scenă cele mai grele situații, sînt și ei oameni obișnuiți, oameni în carne și oase. Vă puteți imagina?! Actorii, de la mic la mare, suferă de gripă...

Filip FLORIAN